

LA COLUMNA DE FOC - LA COLUMNA DE FOC - LA COLUMNA DE FOC

¿COM ACONSEGUIR «EL MES RÀPID I MILLOR» ESTATUT PER A LES ILLES?

Hauria volgut comentar en aquest article els punts de la roda de premsa televisiva del President Albertí que no vaig tractar dissabte passat. Però novament he de canviar el meu projecte per imperatius d'actualitat. Em limitaré, doncs, a parlar d'un sol punt, el del "canvi cap a l'Estatut", relacionant-lo amb l'article del senyor Attard sobre el mateix tema publicat al "Diario de Mallorca" de dia 20.

De totes les respostes del President a les preguntes de la roda de premsa televisada, la que em va agradar més poc va ser precisament aquesta. No cal dir que té tota la raó en tot allò que va dir: que la decisió s'ha de prendre tenint en compte tots els aspectes tècnics de la qüestió, que la responsabilitat inicial és del Consell, i que és segur que totes les forces polítiques acceptaran una decisió que serà presa "per motius de raó i no de dogma" (no tenc a mà les notes que vaig prendre de l'emissió, però en resum va venir a dir això). Ben d'acord, per tant, en tot el que va dir. Però tenia l'esperança (i va quedar insatisfeta) que qualche periodista li faria unes puntualitzacions o unes demandes que la situació semblava exigir, com és ara:

a) Esperam que els tècnics consultats seran imparcialment i mereixedors de confiança, i que les raons tècniques que justifiquin l'elecció seran fetes públiques i resultaran convincents.

b) No podem sobreentendre que les forces polítiques que ja s'han definit ho hagin fet "per motius de dogma". A simple vista és ben clar que

l'article 151 obre unes possibilitats de realització del poble de les Illes molt més amples que l'article 148.

c) Esperam que l'exigència de predominància de la raó sobre el "dogma" és tan vàlida per a UCD com per a les altres forces polítiques: seria lamentable que la declaració prèvia dels partits d'esquerra pogués determinar una presa de posició d'UCD a favor de l'article 143.

Si els periodistes haguessin plantejat aquestes precisions al President, i ell hi hagués respost favorablement, jo hauria quedat molt més tranquil·la, i supòs que molts d'altres il·lencs haurien compartit la meua tranquil·litat. De totes maneres, tenc prou confiança en el seny i la bona voluntat del Sr. Albertí per considerar la seva resposta com a satisfactòria. L'article del Sr. Attard

Però la meua tranquil·litat ha desaparegut davant la publicació, al "Diario de Mallorca" del 20 de juny, del primer article d'una sèrie de tres, signats per Emilio Attard, "Presidente de la Comisión de Asuntos Constitucionales y Libertades Públicas del Congreso de los Diputados. Pertenece al grupo parlamentario de UCD". Són tres articles "sobre las diversas opciones autonómicas, el orden procesal en el trámite de los estatutos vasco y catalán y unas consideraciones finales sobre la grave responsabilidad parlamentaria de esta hora".

O sia, que el senyor Attard és presentat com a cappare d'UCD, com a gran autoritat en la matèria, i com a autoritzat a fer una crida sobre "la

grau responsabilitat parlamentària del moment".

No sé què diran els altres dos articles —però a la vista del primer, m'ho imagino—. Aquest primer duu per títol "Los artículos 143 al 148, el camino más rápido hacia el autogobierno", i sembla evident que vol marcar la pauta a la UCD balear i a tot el poble de les Illes.

Amb tots els respectes deguts als càrrecs del senyor Attard, vull fer constar que no hi estic d'acord. En primer lloc, no estic d'acord que sigui ell "l'autoritat en la matèria" que exposi els motius "de raó i no de dogma" en favor de l'article 143; i en segon lloc, no estic gens d'acord amb els seus arguments. I diré per què:

1. El senyor Attard, a més dels títols aduïts pel Diario de Mallorca, té el de principal responsable de la política d'UCD a València. I aquesta política és absolutament diferent de la que practica la UCD de les Illes i la UCC-UCD de Catalunya. Fins al punt, que en diversos mitjans de comunicació s'ha reclamat de la UCD catalana i mallorquina —en algun cas, al·ludint directament el President Albertí— que prengués posició pública respecte de l'actuació del seu partit d'àmbit estatal, eren corresponsables de l'actuació ucedista valenciana.

No seré jo qui critiqui la UCD balear pel fet de no haver intervingut a València: som partidària de respectar l'autonomia de cada entitat, i em sembla molt bé que sigui respectada fins i tot dins un partit estatal amb tendència a la centralització (d'altra banda, el poble que veu les diferències d'actuació segons les províncies o les nacionalitats, pot jutjar-les de la manera que cregui convenient, i actuar en conseqüència a l'hora d'anar a votar). El senyor Albertí ha obrat probablement amb molt de seny en no ficar-se en el terreny del senyor Attard. Però confli plenament que aquest mateix seny li farà rebutjar tota intronissió de l'insigne ucedista Valenciana en les qüestions de les Illes.

2. Les raons aduïdes per Emilio Attard en favor de l'article 143 amb les competències senyalades en el 148, resulten absolutament negligibles si tenim en compte que aquestes mateixes competències les podem tenir per mitjà de traspassos de l'Estatut al Consell General Interinsular, sense necessitat de cap Estatut. No tendria cap sentit aturar ara el procés de negociació de traspassos i iniciar el de l'Estatut —que seria més llarg—, per a obtenir exactament allò mateix que ja podem obtenir ara. Tal vegada el senyor Attard diria que l'Estatut pot anar més ràpid que els traspassos. Però, no m'ho farà creure. El

procés de traspassos a Catalunya després de la promulgació de l'estatut del 32 va esser lentíssim, i res no indica que aquesta vegada la gent de Madrid tenguí la intenció d'anar més de pressa.

D'altra banda, si bé és ver que el referèndum previst per "la via de l'article 151" exigeix "el dictado de una ley orgánica específica, cuando tantas otras están pendientes en el telar legislativo", també és ver que l'article 148, punt 2 diu textualment: "Havent transcorregut cinc anys, i mitjançant la reforma dels seus Estatuts, les Comunitats Autònomes podran ampliar successivament les seves competències dins el marc establert per l'article 149" i l'article anterior (147, punt 3) diu textualment: "La reforma dels Estatuts s'ajustarà al procediment que els mateixos estableixin i requerirà, en qualsevol cas, l'aprovació de les Corts Generals per llei orgànica". De manera que, llei orgànica per llei orgànica, més m'estim reclamar des d'ara la que ens permetrà seguir la via del 151, que no passar dos anys (pel cap baix, i suposant que les previsions del Sr. Albertí no resultin massa optimistes) per aconseguir l'Estatut, més tres de traspassos, més dos (o cinc, segons com comptin) fins a poder modificar l'Estatut, més el temps que ens facin esperar la llei orgànica específica...

Voldria que els nostres polítics (en primer lloc els d'UCD) i tot el poble de les Illes tenguessin tot això en compte a l'hora de prendre posició en aquest tema que és vital per al nostre futur. Crec fermament que les forces polítiques que s'han pronunciat en favor de l'article 151 no ho han fet per "motius de dogma", sinó amb visió clara de la conveniència del nostre poble, i esper confiant que la UCD, després d'estudiar el tema en profunditat, prendrà la mateixa decisió.

En tot cas, m'atreveixo a demanar al President Albertí que no accepti com a tècnic un senyor que no mereix confiança als autonomistes del País Valencià (començant pel propi President d'aquell Consell, segons sembla) i acudeixi a l'opinió d'experts que presentin garanties d'objectivitat; i que si el dictamen d'aquests experts l'inclina —a ell i el Consell General Interinsular— a decidir-se per l'article 143, que doni poru publicitat el dictamen perquè també el poble pugui comprendre que la decisió presa és la bona. Seria molt trist que no poguéssim tenir una confiança plena en la nostra Institució d'autogovern, precisament en la qüestió més essencial per al recobriment de la nostra identitat.

AINA MOLL

TEXTOS

EL PROBLEMA DE MALLORCA NO ES UN PROBLEMA DE DRETES O D'ESQUERRES

PER GUILLEM FORTEZA

Aquest combat que s'inicia, tan matinerament, a Mallorca entre dretes i esquerres, és, de tot el que passa, allò que dóna més palesa prova de la desorientació política regnant.

Fixin-se els mallorquins que ens trobem en període de reconstrucció patèrica, en el qual tora accentuació de divergències d'ordre social entorpeix funestament la vida de la regió.

S'ha de resoldre el "problema previ" de la consagració de la nostra mallorquinitat. En aquest problema, tan interessades hi estan les masses conservadores com les masses revolucionàries; tan interessades hi deuen estar les dretes com les esquerres.

Comprenem que hi hagi gent de dreta que cregui en la conveniència de conservar per a l'avenir els principis d'ordre i de disciplina social pels quals es regixen de vell les consciències timorades. Comprenem també que hi hagi gent que vulgui recolzar la vida sobre els principis de la més depurada democràcia. Lo que no compreнем és que tant conservadors com democràtes com revolucionaris s'aconhortin de sembrar llurs doctrines en una consciència patèrica tan envilida i corrupta com la del nostre poble "actual", producte de la ignorància, de l'engany i de la perversió política.

Qualsevulla sien les teories d'ordre social de qualsevol ciutadà, cal que col·labori en aquesta "obra prèvia" de la rehabilitació de la dignitat de la nostra terra.

(Del llibre "Pel ressorgiment polític de Mallorca, 1.931")

CURSOS D'ESTIU DE CATALA A MALLORCA
1.979

Dilluns dia 25, a les 9'30 del matí, començaran els Cursos d'Estiu de Català que se celebren com, en l'any passat, a La Porciúncula.

La primera setmana donaran lliçons els Professors A.M. Badia i Margarit ("Aspectes de Gramàtica Històrica"), M. Teresa Cabré (Lexologia), Joaquim Viaplana ("Aspectes de la descripció lingüística"), Joaquim Rafel (Fonologia), Josep Ma. Llompart (Curs de literatura moderna), Jaume Vidal Alcover ("La Fula" de Guillem de Torreta, i "Posada contemporània"), A. Espadalar ("La Cavalleria"), Josep A. Grimalt (Rondallística), Eulàlia Duran ("Les Germanies"), etc., etc. El curs general d'història aquesta primera setmana està dedicat a Mallorca amb lliçons dels Professors Maria Barceló, Bel Moll, Guillem Rosselló Bordoy, Leonard Muntaner i Sebastià Serra.

Les classes de llengua es donaran en tres grups —elemental, mitjà i superior—, més un Seminari per a gent que ja ha fet el curs superior i professors de català.

Es donaran certificats d'assistència als matriculats que hagin seguit els cursos amb assiduitat.

Al final dels cursos hi haurà una convocatòria d'exàmens per obtenir el títol de Professor de Català de l'Estudi General Lul·lià.

NOVES ENDIVINALLES DE GLOSADOR

per En Toni de l'Impremta.

- 11.—
- 11.— Faig més por si estic tancada que oberta i amb els meus drets: quan els me fan tenir estrets la meua força és doblada.
- 12.— No, és una en té sa monja i dues es capella i n'hi ha enmig de la mar i per darrera se Llotja.
- 13.— He estat anys dins una cel·la poc més grossa que es meu cos; i quan surt, mirau si és gros: on vaig alegrar hi pos, tant si és festa com revetla.
- 14.— Quan treballa, d'ajegut, rep cops i ganivetades, punyides i esgarriñades, d'aquell qui l'ha ben rebut.
- 15.— Digui qui és prou deixondit —des d'on sou, sans renegar— tres noms d'animal que hi ha amagats en lo que ha dit.

(Les solucions, dissabte que ve).

DISTRIBUCION: CASASNOVAS & ROCA, S.A. Prolectors, 7 — Tel. 21 35 33 22-19 78

CLEARON

La nueva dirección de
RESTAURANTE

El Patio

les ofrece sus servicios para almuerzos de negocios con el selecto ambiente y el tradicional buen servicio de sus mejores tiempos

Reserve su mesa al teléfono 232441